

עפ"ת 32802/07/22 - אסף אסדולה אז'דרוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 32802-07-22 אז'דרוב נ' מדינת ישראל
10 נובמבר, 2022

לפני
המערער
נגד
המשיבה
כבוד השופט אינאס סלאמה
אסף אסדולה אז'דרוב
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, בתיק תת"ע 12077-03-22, מיום 26.6.2022, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 26.4.2022, בו הושטו על המערער 3 חודשי פסילה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1500 ₪.

2. עסקין בדו"ח הזמנה לדין שנרשם למערער ביום 25.3.2022 לאחר שנמצא כי נהג ברכב כשתוקף רישיון הרכב (נגרר) פקע ביום 8.3.2017. למערער יוחסה עבירה של נהיגה ללא רישיון תקף, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

בדו"ח שנמסר לידי המערער, זומן הוא להתייצב למשפטו בבית המשפט קמא בתאריך 26.4.2022 בשעה 09:00.

3. משלא הופיע המערער למשפטו במועד הנ"ל, ומכוח סמכותו לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), ראה בית המשפט את המערער כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום והחליט לדון אותו שלא בפניו ולהרשיעו בביצוע העבירה המיוחסת לו. בית המשפט קמא גזר את דינו של המערער כאמור לעיל.

המערער פנה אל בית המשפט קמא בבקשה לביטול השפיטה בהעדר. בתצהיר שצורף לבקשתו טען המערער, בין היתר, כי לא התייצב במועד הדיון מאחר וסבל מ"מיגרנות תכופים וכאבים בגב שנובעים מבעיה קשה בצוואר כתוצאה מתאונת דרכים" שעבר והיה ב"חופשת מחלה". עוד טען המערער, כי השוטר שמסר לו את ההזמנה לדין הודיע לו כי המשטרה תתקשר אליו על מנת שתמסור לו את "שעת הדיון המדויקת". הוא הוסיף, כי איש לא פנה אליו וכי בבוקר יום הדיון התקשר למרכז המידע, שם מסרה הפקידה שענתה לו כי אין היא רואה את התיק והנחתה אותו לשלוח את האישור הרפואי לבית

המשפט על מנת שיקבע מועד חדש. לטענת המערער, הוא שלח את אישור המחלה בפקס והמתין לקבלת זימון חדש. בקשה זו של המערער נדחתה על ידי בית המשפט קמא, כאמור, במסגרת ההחלטה מושא ערעור זה, מיום 26.6.2022.

4. בהחלטתו הדוחה את הבקשה, עמד בית המשפט קמא על כך כי המערער קיבל את הזימון לידי וזהו אף חתם על כך, וכי בהזמנה לדין "מפורטת היטב שעת הדין". עוד קבע בית המשפט קמא, כי טענתו של המערער לעניין משלוח אישור המחלה בפקס "לא הוכחה וזאת בלשון המעטה", שכן בתיק בית המשפט "לא מופיעה שום בקשה לדחיית הדין או כל מסמך שנשלח בפקס, כך גם המבקש לא צירף שום אסמכתא למשלוח האישור בפקס". עוד הוסיף בית המשפט קמא, כי אישור המחלה "הונפק רק בתאריך 11.5.2022 וברור שלא היה ניתן לשלוח אותו שבועיים קודם לכן מאחר שטרם נוצר".

אשר לעיוות הדין, קבע בית המשפט קמא כי המערער לא ציין מתי הוציא את רישיון הרכב וגם לא צירף אותו, וכי למעשה לא כפר בביצוע העבירה, "כך שלא הוכיח כיצד תשתנה תוצאת המשפט לו תתקבל הבקשה". בית המשפט קמא הוסיף וקבע, כי העונש שהוטל על המערער אינו חורג ממתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע, וזאת גם בשים לב לוותק נהיגתו וגיליון הרשעותיו.

5. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא, ובערעור לפניי חזר על טענותיו כפי שקיבלו ביטוי בבקשה לביטול פסק הדין לעניין אי התייצבותו בשל מחלה וכי "פיקס את אישור המחלה כאשר לא היה עדיין מספר תיק". המערער הפנה להוראות סעיף 130(ח) לחסד"פ, וטען כי בית המשפט קמא שגה "עת לא נתן משקל לטענות המערער בדבר אי התייצבותו לדין, לכך שטרם עלה בידו לטעון את טענותיו בדבר נסיבות חייו הקשות והצורך שלו ברישיון נהיגה והעובדה שלנגרר יש רישיון בתוקף והוא ריפא את הפגם". המערער ביקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט וכי יתאפשר לו למצות את זכויותיו הדיניות.

המערער טען עוד, כי העונש שהושת עליו חורג מהענישה המקובלת בעבירה מסוג זה, כאשר העונשים שהושתו על נאשמים בעבירות אלה "נעים בין מאסרים על תנאי לחודש פסילה לכל היותר".

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 15.9.2022 (להלן: "**הדין הראשון**"), חזרה ב"כ המערער על נימוקי הערעור וציינה, כי המערער שלח את אישור המחלה בפקס וכי לא שמר אותו. "הוא פקס אותו **מהדואר**. לא ניסינו לשחזר ואין עם מי לדבר שם עם הדואר". באת כח המערער הופנתה לדו"ח ההזמנה לדין, שם צוינה שעת הדין, וציינה כי המערער הוא "אדם פשוט" שלא מכיר את ההליכים וכי הוא התקשר למרכז המידע ופעל לפי מה שאמרו לו. לגבי העובדה כי אישור המחלה הונפק שבועיים לאחר מועד הדין, ענתה, "כי הוא **זרק** את האישור המקורי לפח". היא שבה וציינה כי אישור הפקס לא נשמר על ידי המערער, אך לבסוף ביקשה דחייה על מנת שתמציא את המסמכים המקוריים, קרי- אישור המחלה שהוצא בזמן אמת ואישור פקס.

בדין נוסף שהתקיים בתאריך 29.9.2022 (להלן: "**הדין המאוחר**"), הודיעה באת כוח המערער, כי "הצלחנו להשיג אישור רפואי קודם מיום 18.4.2022 ואישור פקס לאחר שעת הדיון (בשעה 10:00) כאשר עד שהגיע לרופא, עד ששוחח עם המוקד, ועד שהמשרדים של חברת כוח האדם של אח שלו שלחה את זה". המערער עצמו הוסיף, כי אחיו לקח אותו לרופא מאחר ולא יכל לנהוג.

7. ב"כ המשיבה התנגד לערעור, ולאחר שהסכים לדחייה שהתבקשה, שב על התנגדותו גם בדין המאוחר. לדידו, אישור המחלה שהציג המערער, הוא מיום 18.4.2022, משמע, "שישה ימים [לפני הדיון-א' ס'] שהוא לא טורח יום או יומיים לפני הדיון. בית המשפט ישים לב לאבחנה חתכים בלשון". עוד טען ב"כ המשיבה, כי הבקשה נשלחה רק אחרי שעת הדיון, בשעה 10:20, וכי אין הוא מבין "איך אי אפשר להשיג אישור מקופת חולים שביקר באותו יום, במצב כזה שמונע ממנו להתייצב בבית משפט, נעזר באחיו כי לא יכל לנהוג באותו יום, במצב שרופא מתעד ביקור. הייתי מצפה לראות מסמך לפחות על אבחנה לראות מה היה לו. לא יכול להיות שאדם מבקר בקופת חולים, מקבל טיפול ואין תיעוד על כך".

ב"כ המשיבה הוסיף, כי הנטל על המערער והוא לא הוכיח שהיה חולה באותו יום. יתרה מכך, "יש אישור פקס של 5 עמודים שנשלחו ואני לא יודע מה תוכנם. אציין כי נשלחו לאחר מועד הדיון, מבלי כל הוכחה שהיה חולה באותו יום. על כן אנו סבורים כי לא נפלה שגגה בבית משפט קמא".

8. בתום הדיון המאוחר, אפשרתי למערער בטרם יינתן פסק הדין בערעור, להמציא בתוך שבועיים עותק של אישור המחלה או אישור על הביקור שלו אצל הרופא בתאריך שצוין באישור המחלה המקורי.

בהמשך לאמור, הוגש אישור שכותרתו "תמצית הביקור מתאריך 24.4.2022 בשעה 08:54", בו צוין כי המערער "מוזמן למעקב על פי הצורך", אלא שמעבר לאמור לא פורט דבר.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ובתיק שהתנהל לפני בית המשפט קמא, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולמסמכים שהציג המערער, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לבטל את שפיטת המערער בהעדרו.

10. בהתאם לסעיף 240(א) לחסד"פ, בעבירות לפי פקודת התעבורה, רשאי בית המשפט לראות בנאשם שלא התייצב למשפטו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ולדון אותו שלא בפניו, אם הוא סבור "שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין". על פסק דין מרשיע כאמור, חלות הוראות סעיף

130(ח) ו- (ט) לחסד"פ.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)). להלן: "עניין סאלם".

11. עיון בהחלטתו של בית המשפט קמא ובגזר דינו מגלה, כי בית המשפט קמא יישם בצורה נכונה את הוראות הדין והפסיקה בעניין זה, כך שלא מצאתי כי נפלה שגגה תחת ידו המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

12. לעניין סיבת אי ההופעה, טען המערער כי לא הופיע לדיון הואיל וחלה וכי פעל כמתחייב ושלח את אישור המחלה בפקס לבית המשפט קמא. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים שהונחו לפניי, אני סבור כי בצדק דחה בית המשפט קמא טענתו זו של המערער.

13. כאמור, בבקשתו מלפני בית המשפט קמא, טען המערער, כי השוטר שמסר לו את ההזמנה לדיון אמר לו כי יתקשרו אליו ויודיעו לו את השעה המדויקת. עוד טען כי חלה וצירף לבקשה אישור שהונפק ביום 11.5.2022, בו לא צוינה אבחנה רפואית (אלא רק אישור מחלה לעניין אי מסוגלותו לעבוד בין התאריכים 24.4.2022 ועד 27.4.2022). בית המשפט קמא דחה את טענותיו של המערער, מאחר ושעת הדיון צוינה במפורש בהזמנה לדיון ומאחר ומדובר באישור מחלה מאוחר שאף לא צורפה לו אינדיקציה לגבי שליחתו בפקס.

קביעותיו אלה של בית המשפט קמא נכונות ומדויקות.

לא זו אף זו, בדיון הראשון בפניי המערער טען, בהמשך לקביעה הנ"ל של בית המשפט קמא, כי אין בידיו אישור פקס מאחר והוא לא שמר אותו. הוא ציין, כי הוא שלח את הפקס **מהדואר** וכי לא ניסו לשחזר אותו מאחר ו"אין עם מי לדבר". עוד הובהר, כי אין ברשות המערער אישור מחלה שהוצא ביום הדיון או עובר למועד זה, על ידי הרופא שאצלו ביקר. אי לכך, ניתנה דחייה בדיון על מנת לאפשר לו להמציא מסמכים כאמור.

14. בדיון המאוחר, שינה המערער את גרסתו וציין, כי למעשה הפקס לא נשלח מסניף הדואר אלא

מהמשרדים של חברת כוח האדם שבבעלות אחיו. המערער אף הצטייד באישור מחלה מיום 18.4.2022, קרי- **שמונה ימים לפני הדין** המתייחס לאבחנה של "**חתכים בלשון**".

די באמור כדי לסתור את טענותיו של המערער כפי שאלה הועלו בדיון הראשון לגבי משלוח הפקס מהדואר ולגבי אישור המחלה. אולם, גם כשהתאפשר למערער להגיש אישור על ביקור במרפאה עובר לדיון או ביום הדיון עצמו, המסמך שהונח לפניי אינו מוסיף הרבה לעניין מהות הביקור, האבחנה הרפואית וכיצד מצבו של המערער מנע ממנו להתייצב לדיון.

זאת ועוד, הביקור הנטען אצל הרופא היה, לפי האישור, יומיים לפני מועד הדיון (24.4.2022). עובדה זו אינה מתיישבת עם טענת ב"כ המערער בפתח הדיון המאוחר, כי הפקס נשלח לבית המשפט באיחור, בשעה 10:00, "עד שהגיע לרופא, עד ששוחח עם המוקד ועד שהמשרדים של חברת כח האדם של אח שלו שלחה את זה". טענות אלה באו להסביר את האיחור ב"משלוח" הפקס הנטען ביום הדיון (26.4.2022), אלא שהביקור הנטען במרפאה היה כאמור יומיים קודם לכן.

15. נוכח כל אשר תואר, לא מצאתי כי ניתן לקבל את טיעוניו של המערער הן לעניין מחלתו שמנעה ממנו להופיע לדיון והן לעניין משלוח האישור ביום הדיון לבית המשפט. יתר על כן, באישור הפקסימיליה שהציג המערער בדיון המאוחר, דובר באישור המתייחס למשלוח 5 עמודים, כך שברור כי לא עסקין אך בשליחה נטענת של אישור מחלה בודד. מכל מקום, לא שוכנעתי כי עלה בידי המערער להציג סיבה מוצדקת לאי הופעה, ובצדק דחה בית המשפט קמא את טענותיו לעניין זה.

16. משלא צלח המערער את החלופה בדבר קיומה של סיבה מוצדקת לאי הופעה, יש לבחון כעת את הטענה בדבר קיומו של עיוות דין. דא עקא, שגם בכך אין כדי להועיל למערער.

17. מן המפורסמות, כי עונש חמור כשלעצמו אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. אלא שגזר הדין בדנן אינו בבחינת עונש חמור כלל וכלל, שכן בגין העבירה מושא הדו"ח שנמסר למערער, נהיגה עם רישיון רכב שפקע מעל 4 שנים, עונש פסילה בפועל של שלושה חודשים הינו עונש מידתי. הוא הדין לגבי הפסילה על תנאי והקנס. לציין, כי לפי טיעוני המאשימה בבית המשפט קמא, המערער נוהג משנת 2014 ולחובתו 22 הרשעות קודמות.

18. לא נעלמו מעיניי טענות המערער כי בהיותו נהג עצמאי, הרי שפסילת רישיונו משמעותה פגיעה בפרנסתו, כאשר על שולחנו סמוכים ילדיו הקטינים. אולם, למערער ניתן יומו בבית המשפט, ומשכח לא לנצל זאת ולא להביא את טיעוניו בפני בית המשפט קמא, אין לו להלין אלא על עצמו.

בהעדר חשש מפני עיוות דין, דחיית בקשתו של המערער אפוא בדיון יסודה ואין עילה להתערבות ערכאת

הערעור בה. ודוק, גם אם ניתן היה להגיע לתוצאה אחרת, למשמע נסיבותיו של המערער לפני הערכאה הדיונית, אין בכך כדי להוביל לקביעה כי הותרת גזר הדין על כנו גורמת לו עיוות דין.

19. אוסיף עוד, בבחינת למעלה מהצורך, כי על מנת שיבוטל פסק דין שניתן בהעדר, בעילה של חשש לעיוות דין, "יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה", כלשונו של בית המשפט העליון (בפסקה 36) בעניין סאלם (ראו גם את הציטוט מע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (4.9.2007) אליו הפנו שם, לפיו, המונח "עיוות דין" פורש בפסיקת בית המשפט העליון, "כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך", או כאשר נפל בהליך "פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה").

לא מצאתי כי ענייננו חוסה תחת אותם מקרים חריגים. על אחת כמה וכמה כאשר אין חולק כי המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו.

20. בנסיבות אלה, דין הערעור להידחות.

עם מתן פסק הדין, עיכוב הביצוע של עונש הפסילה מגיע לסיומו, אך לפני משורת הדין ועל מנת לאפשר מסירת פסק הדין לצדדים, עיכוב הביצוע יעמוד על כנו עד ליום 16.11.2022 בשעה 13:00.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק הדין כמקובל.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.